

[Maisted]

ministeren gerne vil give offentligheden indtryk af; så gør jeg jo tværtimod ministeren en tjeneste ved at rejse disse spørgsmål, sådan at offentligheden kan få fuld indsigt i, hvor genialt man har planlagt dette system.

Formanden:

Jeg tror ikke, vi kommer længere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 9

21) Til *socialministeren* af:

Erik B. Smith (S):

»Hvordan vil ministeren sikre, at borgerne gennem den lovhjemlede ankeadgang får den retsbeskyttelse, der er en forudsætning for hele vort sociale system?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge dagspressen, Berlingske Tidende den 23.-24. januar og Aktuelt den 24. januar, er ventetiden på afgørelser i den sociale ankestyrelse stigende og nu i gennemsnit ca. 1 år.

Eksempler fra de to aviser anskueliggør, at borgerne ikke får de ydelser, de har krav på. Den lange ekspeditionstid i den sociale ankestyrelse kan bevirke, at styrelsens afgørelse reelt bliver indholdsløs, fordi forholdene i mellemtiden har ændret sig således, at man ikke ønsker at udbetale de indankede kontantydelse, uagtet klageren har fået medhold i sin klage.

Erik B. Smith (S):

Det er kommet frem i dagspressen, f.eks. i Aktuelt tirsdag den 24. januar, at der er op til 12 måneders ventetid i ankestyrelsen på afgørelserne.

Det betyder, at hurtig, nødvendig hjælp udebliver. Det kan også betyde, at forhøjelse af kontante tilskud til f.eks. underholdsbeløb ikke bliver udbetalt til den pågældende klager, fordi man på det tidspunkt, hvor ankestyrelsen træffer sin afgørelse, er kommet over i en selvhjulpens situation. Endelig kan det betyde, at en berettiget klage untlades.

Jeg synes, det kan konstateres, at retstilstanden er helt uholdbar, og det spørgsmål, jeg rejser, har det formål at få oplyst, hvad ministeren agter at foretage i den anledning.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Spørgeren henviser i begrundelsen – både den skriftlige og nu den mundtlige – til spørgsmålet om de lange ventetider for afgørelser i den sociale ankestyrelse, og jeg vil starte med at fastslå, at lange sagsbehandlingstider naturligvis ikke er acceptable, og at vi må gøre alt, hvad vi kan for at undgå dem. Der er jo imidlertid ikke, når det drejer sig om ankesystemet inden for den sociale sektor, tale om nogen ny situation – vi har desværre kendt den i en række år.

Et første skridt til lettelse af sagspresset i ankestyrelsen blev taget ved gennemførelsen af lov nr. 196 af 25. maj sidste år om ændring af klageadgangen i en række sociale love. Ankestyrelsen var som bekendt tidligere anden klageinstans efter disse love, men efter lovændringen kan amtsankenævnenes afgørelser efter 1. juli 1983 kun indbringes for ankestyrelsen, hvis denne skønner, at sagen er af principiel betydning.

Den lettelse, som er tilsigtet gennem dette forslag, er imidlertid ikke slået så stærkt igennem endnu, som vi faktisk havde håbet på; lad mig sige det på den måde. Men vi forsøger af alle kræfter at nå frem til at få det til at slå igennem, og vi føler os også overbevist om, at det vil gøre det.

Jeg kan sige, at socialministeriet herudover i begyndelsen af januar måned i år har henstillet til amtsankenævnenes at vejlede borgerne om, hvilke sager ankestyrelsen kan forventes at betragte som principielle, for afgørende er at få lagt en linje for, hvilke sager der vil kunne forventes taget op af ankestyrelsen som principielle.

Samtidig arbejder et udvalg nedsat under socialministeriet i juli 1983 med en dybtgående analyse af hele det sociale ankesystem; det blev også meddelt under debatten om det tidligere nævnte lovforslag sidste år. Udvalget har bl.a. fået til opgave at overveje og stille forslag om, hvorledes forretningsgangen i den sociale ankestyrelse kan effektiviseres og smidiggøres, navnlig med henblik på at nedbringe sagsbehandlingstiderne.

Udvalgets arbejde forventes færdiggjort til sommer, og det er derfor ikke muligt for mig på nuværende tidspunkt at udtale mig om, hvilke konkrete initiativer man når frem til, men jeg forventer ganske klart, at der kommer initiativer, som naturligvis vil komme til